

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské nám. 6, Brno, o žalobě proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 5 As 97/2016 - 36, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2016, č. j. 30 A 153/2016 – 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2016, č. j. 30 A 153/2016 – 14, (dále „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta žaloba z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínky řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jakými jsou mimo jiné i včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost je **opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli zasláno do vlastních rukou na adresu jeho bydliště. Z údajů na doručence plyne, že stěžovatel si zásilku převzal dne 27. 10. 2016. Tímto dnem došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti tak počala běžet následující den, tj. v pátek dne 28. 10. 2016 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.),

a skončila ve čtvrtek dne 10. 11. 2016 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť tento den se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (doručení napadeného usnesení). Stěžovatel však kasační stížnost proti napadenému usnesení podal e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem až dne 27. 12. 2016, tedy po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu